

[Økonomiministeren]

Det Radikale Venstre ville ikke drøfte politik inden dronningerunden, sagde hr. Henning Dyremose. Nej, det ville vi ikke, og det sagde vi ganske klart til den daværende finansminister. Vi ønskede ikke at drøfte politik inden dronningerunden. Hvilken mening skulle en dronningerunde have bagefter? Det ville være på skråmt. Det, der var afgørende for os på det tidspunkt efter den ulykkelige situation, var, at der nu blev skabt de bedste forudsætninger for, at Folketinget kunne arbejde videre med det, der er det centrale for dette land: løsningen af de problemer, især ledigheden, vi står over for.

Når jeg har sagt det, skal jeg slutte med at sige helt stilfærdigt, at efter Det Radikale Venstres opfattelse er mulighederne med det grundlag, der nu er skabt, gode i samarbejde med alle Folketingets partier, og det er det, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Jeg vil gerne sige, at jeg deler økonomiministerens opfattelse af, at det var klogt og værdigt, at den daværende statsminister gik af uden at udskrive valg. Det var hans egen helt personlige beslutning, som ikke var baseret på råd fra anden side, det var en personlig konsekvens. Det synes jeg er vigtigt at få slået fast. Han følte ikke, at det ville være hensigtsmæssigt for folkestyret og dets renommé med et valg med rapporten som grundlag; det synspunkt er vi Konservative enige med ham i.

Men vi ønskede i modsætning til i 1982 en fortsat regering med udgangspunkt i de 5 partier, der har samarbejdet og båret sammen i ti et halvt år med de gode resultater, det har givet. Det var med udgangspunkt i de 5 partier, vi gerne ville have diskuteret politik før en dronningerunde, men vi havde selvsagt også stået til rådighed for at diskutere politik efter en dronningerunde – hvad enten det nu havde været med en konservativ som kongelig undersøger, eller det havde været en radikal kongelig undersøger.

Det Radikale Venstre kunne have opnået en situation, hvor det var dem, der havde haft forhandlingsledelsen, og derfor i langt højere grad have været med til at præge regeringsgrundlaget, og derefter kunne man så have vurderet, om en regering kunne dannes med

udgangspunkt i de 5 partier, som havde samarbejdet i ti et halvt år, eller man skulle skifte over til, at Socialdemokratiet skulle med.

Det er derfor, vi karakteriserer den radikale beslutning som et sideskift. Det er et sideskift, som vi Konservative ikke havde forventet, men som jeg sagde i formiddag: Det er Det Radikale Venstres ret, og det er nu en sag mellem Det Radikale Venstre og deres vælgere; sådan ligger det.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Økonomiministeren henviser til, at Venstre i august 1978 indtrådte i den daværende socialdemokratiske regering, og der blev dannet en SV-regering, uden at der forud havde været afholdt et folketingsvalg. Økonomiministeren bruger som argument, at det er set før, og at Venstre oven i købet selv har medvirket i et sådant sideskift uden forudgående valg. Jeg vil gerne slå fast, at de to situationer på ingen som helst måde kan sammenlignes.

I februar 1977 blev der afholdt valg. Ud af det valg kom den socialdemokratiske mindretalsregering. I august 1978 indbød den socialdemokratiske statsminister Venstre til forhandlinger om at indtræde i den socialdemokratiske regering. Der var altså tale om, at den siddende regering indbød et parti til at deltage i en SV-regering.

Her i 1993 stod vi også i den situation, at den siddende regering indbød bl.a. Det Radikale Venstre – og også CD og Kristeligt Folkeparti – til forhandlinger om en ny regeringsdannelse efter de hændelser, vi havde været igennem den 14. januar. Her var der altså tale om, at den siddende regering indbød partier til forhandling om en udvidelse af regeringen, akkurat som Socialdemokratiet indbød Venstre i august 1978; men Det Radikale Venstre valgte her at skifte side og sagde: Vi vil ikke gå ind i sådanne forhandlinger, vi ønsker en ny regering under socialdemokratisk ledelse. Det kan ikke opfattes som andet end et sideskift.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg skal ikke fordybe mig i det historiske, for det synes jeg økonomiministeren ganske præcist har beskrevet, og det er ikke muligt for hr.